

## ΕΚ ΤΟΥ ΟΙΚΕΙΑΚΟΥ ΒΙΟΥ ΤΩΝ ΚΙΝΕΖΩΝ.

Αἱ κινεζικαὶ ὁδοί, ἐν αἷς δὲν ὑπάρχουσιν ἐμπορικὰ καταστήματα, περιβάλλονται ἐκατέρωθεν ὑπὸ ἀπεράντων λευκοφαίων πλινθοκτίστων τειχῶν, ὅπισθεν τῶν ὁποίων ἐγείρονται εἰς μακρὰν τινα ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἀπόστασιν αἱ οἰκίαι, περιβαλλόμεναι δι' ἰδιαιτέρων τειχῶν. Ἐπειδὴ πᾶσαι αἱ κινεζικαὶ οἰκίαι εἶναι χαμηλαὶ καὶ μονώροφοι (οἰκίαι μὲ περισσότερα τοῦ ἐνὸς πατώματα εἶναι σπανιώταται ἐν Κίνα), διὰ τοῦτο μένουσι ἐντελῶς κεκρυμμένοι ὅπισθεν τῶν περιβαλλόντων αὐτὰς τειχῶν, καὶ μόνον αἱ κεκλιμέναί στέγαι εἶναι δρατὰ εἰς τοὺς διαβάτας. Αἱ ἄστροι, πολυλάκεις μὲν εὐρεταὶ ἀλλὰ πάντοτε ἐν ἀθλίᾳ καταστάσει εὐρισκόμεναι, ἀπιστεύτως ἀνώμαλοι καὶ τραγεῖαι ὁδοὶ καλύπτονται, ἔταν ὁ καιρὸς εἶνε ξηρὸς, ὑπὸ τοσοῦτων χωμάτων καὶ ἀκαθαρσιῶν, ὥστε διὰ τῆς βροχῆς μεταβάλλονται εἰς βαθυτάτα βορβοράθη τέλματα, διαμιέοντα ἐπὶ ὀλοκλήρου μῆνας. Ἀκαθαρσίαι καὶ χώματα εὐρίσκονται πάντοτε εἰς τὰς ἑδοὺς ὡς ἐνδιαιτητήρια τῶν κινῶν καὶ τῶν χοίρων. Ἐνεκα τῆς ἀκαθαρσίας ταύτης τῶν ὁδῶν ἀναγκάζονται οἱ Κινέζοι νὰ ἰδρῶσι τὰ ἑαυτῶν οἰκήματα εἰς ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλητέραν ἀπίστασιν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ, εἰς τὰ ἐνδότερα μέρη τῶν οἰκοπέδων των. Ζῶντες ἐν ἀπομονώσει καὶ ἡρεμίᾳ ἐν ταῖς ἀνέτοις αὐτῶν κατοικίαις οἱ εὐποροὶ μάλιστα Κινέζοι δὲν ἐνδιαφέρονται πολὺ περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ὁδῶν, ἀφοῦ μάλιστα πολὺ σπανίως ἀναγκάζονται νὰ ἐξέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν πεζῇ. Αἱ ὁδοὶ ὅμως, ἐν αἷς ὑπάρχουσιν ἐμπορικὰ καταστήματα καὶ ἡ κίνησις εἶναι μεγαλητέρα, εἰρίσκονται εἰς ἀρίστην σχετικῶς κατάστασιν. Ὡς πρὸς τὴν εὐρυχωρίαν τῶν κατοικιῶν, οἱ Κινέζοι εἶναι πολὺ ὀλιγαρχέστεροι τῶν Εὐρωπαίων. Ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ κατοικοῦσι κατὰ κανόνα ἕσον τὸ δυνατόν περισσότεροι ἐξ αἵματος καὶ ἐξ ἀγγιχταίας συγγενεῖς μετὰ τῶν ἰδιαιτέρων αὐτῶν οἰκογενειῶν, ἀποτελοῦντες μεγάλην οἰκογένειαν, διάγουσαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ.

Διὰ τὸν φωτισμὸν μεταχειρίζονται οἱ Κινέζοι ἐκτὸς τοῦ ἔγχωριου φανοῦ καὶ τὸν λύχνον, ἐν ᾧ καίεται στέαρ ἢ ἔλαιον. Ἐνεκα τοῦ ἀτελοῦς τούτου φωτισμοῦ εἶνε εὐνόητον ὅτι οἱ Κινέζοι κατακλίνονται λίαν ἐνωρίς ἐπὶ εἶδος τινὸς κλίνης ὀνομαζομένης Kang, ἥτις εἶναι πολὺ χθαμαλὴ καὶ ἐκτείνεται καθ' ὅλον τὸ μήκος τοῦ τοίχου. Ἡ κλίνη αὕτη χρησιμεύει τὴν ἡμέραν ὡς ἀνάκλιτρον (σοφά), τὸ ἑσπέρας δὲ κατακλίνονται ἐπ' αὐτῆς πολλοὶ ἄνθρωποι. Τὰ προσκεφάλαια εἶναι ἐκτάκτως μεγάλα καὶ παχέα, οὕτως ὥστε ἡ κεφαλὴ τοῦ κοιμωμένου εἶνε πολὺ ὑψωμένη.

Ἡ κλίνη Kang δύναται καὶ νὰ θερμοανθῇ καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἶναι κάτωθεν διηρημένη εἰς πολλοὺς κοίλους διαδρόμους ἐν οἷς τίθενται πευρακτωμένοι ἄνθρακες. Διὰ τοῦτο ὁ ἐξ ἀσφυξίας θάνατος εἶνε παρὰ τοῖς Κινέζοις συχνότατος. Τὸ δάπεδον τῆς οἰκίας παρὰ ταῖς ἡττον εὐπόροις οἰκογενεαῖς συνίσταται ἐκ συμπατημένου καὶ συμπεπιεσμένου χώματος, παρὰ δὲ τοῖς πλουσίοις εἶνε ἐστρωμένον μὲ πλάκας. Ἐν ὥρᾳ θέρους καλύπτονται συνήθως τὰ πατώματα μὲ κτρινας καλαμποπέκτους ψιάνους, αἵτινες πολὺ ταχέως γίνονται ἀκάθαρτοι, κατὰ δὲ τὸν χειμῶνα ἀντικαθίστανται οἱ ψιάνοι αὐταὶ μὲ δέρματα αἰγῶν, προβάτων, λύκων, κινῶν καὶ ἄλλων ζῴων. Τὸ δῆμα τοῦ πάνθηρος, τῆς λεοπαρδάλεως καὶ τῆς κορεανῆς τίγρης κοσμεῖ μόνον τῶν πλουσίων τὰς οἰκίας. Τὰ παράθυρα εἶναι ὅλως ἰδιορρυθμα. Ἄντι τῶν ὑέλων προσκολλῶνται χαρτί εἰς τὰ ξύλινα πλαίσια τῶν παραθύρων. Τὰ χαρτὰ ταῦτα εἶναι τόσον λεπτά καὶ ἀπορροφητικά ὥστε ὁ θέλων νὰ ἀνοιχθῇ ὀπῆ ὅπως ἴδῃ εἰς τὰ ἔξω, ὑγραίνει τὸν δάκτυλον καὶ πιέζει αὐτὸν ἐπὶ τοῦ χαρτοῦ. Κατὰ τὰ τέλευτα ταῦτα ἔτη ἤρξαντο καὶ οἱ Κινέζοι νὰ ποιῶνται χρῆσιν τινὰ τῆς εὐρωπαϊκῆς ὑέλου, ὅχι ὅμως δι' ὀλοκλήρον τὸ παράθυρον ἀλλὰ διὰ τινὰ μέρη αὐτοῦ. Τὸ μέγα παράθυρον κατέχει σχεδὸν ὀλοκλήρον τὸν πρόσθιον τοῖχον τῆς οἰκίας, διαιρεῖται δὲ εἰς πολλὰ ἄλλα παραθυρίδια, ἕκαστον ἐκ τῶν ὁποίων διασταυροῦται ὑπὸ φανταστικῶς μὲν ἀλλὰ μετὰ καλαισθησίας διατεταγμένον ἕλαριον. Ἡ στέγη τῆς οἰκίας στρίβεται ἐπὶ στύλων, διότι οἱ τοῖχοι εἶναι σαφρότατοι. Ὀλοκλήρος ὁ ἐσωτερικὸς χώρος τῆς οἰκίας δύναται νὰ διαιρεθῇ κατ' ἀρέσκειαν εἰς ὅσα δῆποτε δωμάτια διὰ μετακινήτων (ισπανικῶν) τοίχων, οὕτως ὥστε μεγάλα καὶ μικρὰ δωμάτια δύνανται πολὺ εὐκόλως καὶ ἀνέτως νὰ σχηματισθῶσι. Καπνοδόχοι δὲν ἔπαρχουσιν οὕτε ἐν ταῖς οἰκηθῆσι οὕτε ἐν τῇ μαγειρείᾳ. Τὸ μαγειρεῖον εὐρίσκεται ὅλως ἀποκεχωρισμένον ἀπὸ τῆς λοιπῆς κατοικίας· οἱ Κινέζοι ὅμως προτιμῶσι νὰ μαγειρεύωσιν ἐντὸς τῶν δωμάτων ἐπὶ κινήτης ἐστίας, μεγάλου τινὸς ἀγγείου πεπληρωμένου ἀνδράκων. Τὸ πύραυρον τοῦτο ἀπυλαίει μάλιστα καὶ θείας λατρείας, θεωρούμενον ὡς ὁ θεὸς Τσαν-βαν-υεχ, ὁ ἐφέστιος θεὸς εἴτε ο Ἰσπανικῶν τῶν Κινέζων. Ἐκτὸς τοῦ θεοῦ τούτου ἔχουσιν οἱ Κινέζοι καὶ ἕτερον λυκόμορπον θεόν, καλούμενον Χου-σειν-υεχ (λύκειος δαίμων). Ἄλλαι εἰκονικαὶ παραστάσεις πλὴν τοῦ παρὰ τῇ θύρᾳ ἱσταμένου λέοντος ὑπάρχουσιν ὀλίγα.



κ. Ν. Ἐλαφρῶν ἐν \*. Ἐχετε δίκαιον· διὰ τινὰς εἶναι πολὺ βαρέα. Ἡμεῖς ὅμως, ὁσάκις δημοσιεύομεν τοιοῦτόν τι, ἔχομεν ὑπ' ὄψει ἐκείνους ἐκ τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν, οἵτινες δὲν εἶναι ἐντελῶς ἄμοιροι ἐγκυκλίου παιδείσεως. — κ. Κ. Ν. ἐν Κεφαλληνίᾳ. Δὲν πρέπει νὰ σᾶς φαίνεται παράδοξον. Καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ παρετήρησαμεν τοῦτο εἰς πολλοὺς κύνας, οἵτινες δὲν ἴδυναντο νὰ ἀνεχθῶσι μουσικῶς τινὰς τόνους. — κ. Τ. Π. εἰς \* Καθ' ἡμᾶς ἡ λέξις σημαίνει ἀπλουστάτα κόντες (conte = κόμη) λιμασμένοι, (πεινασμένοι) ἄρος εἶνε μεγεθυντικὴ κατάληξις. — κ. Α. Β. εἰς Κviril. Ἐλήφθησαν καὶ αἱ παραγγελίαι σὰς ἐξετελέσθησαν. — κ. Ι. Π. Κ. εἰς Σεβαστούπολιν. Ἐνεγράψαμεν τὸ τμήμα ἐλήφθη. Τὰ γραμμάτια δὲ λάβετε μετ' ἐπιστολῆς μας. — κ. Κ. Χ. εἰς Κάϊρον. Σὰς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὰ ὅσα μᾶς

γράφετε. — κ. Ι. Μ. εἰς Λευκωσίαν. Περὶ τοῦ αἰτηθέντος ἀρθ. ἐγράψαμεν ἐν τῇ „Μικρᾷ Ἀλληλογραφίᾳ“ ὑπ' ἀρθ. 2. — κ. Α. Δ. εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Ἐλήφθησαν. — κ. Ι. Ζ. εἰς Βατούμ. Οἱ τόμοι κτλ. ἀπεστάλησαν διὰ τῆς γνωστῆς ἡμῖν ἑταιρίας. — κ. Π. Π. εἰς Ὀδησσόν. Ἐνεγράψαμεν. — κ. Γ. Α. εἰς Ἀρμαθρίον. Τὸ τμήμα ἐλήφθη καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν. Ἐπιστολὴ μας ἔπεται. — κ. Δ. Β. εἰς Χαρισίους. Ἀπεστάλησαν. — κ. Ν. Ι. Σ. εἰς Μιγαμάρ. Ἐνεγράψαμεν καὶ τὸν τελευταῖον ὑποδειχθέντα ἡμῖν καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — κ. Ι. Η. Μ. à Philippe. Les portraits sont envoyés. — κ. Σ. Μ. εἰς Σεβαστούπολιν. Ἀπεστάλησαν ἀμέσως. — κ. Α. Ζ. εἰς Βιτάλια. Ἡ ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη καὶ σὰς εὐχαριστοῦμεν. — κ. Α. Ζ. βιβλ. εἰς Βιτάλια. Ἐλιπίσθημεν ὅτι τὰ ἐλάβετε. — κ. Ι. Α.

Κ. εἰς Ρέθυμον. Γνωρίζομεν ὅτι τὰ στοιχεῖα ἐν Ἀθήναις εἶναι εὐθηνότερα. ἀλλ' ἀμφιβόλων ἀνθ' ὑπάρχει καὶ μεγάλῃ ἐκλογῇ. — κ. Ι. Κ. εἰς Ὀδησσόν. Ἀπεστάλησαν — Συνδρομητῇ. Ἐν Εὐρώπῃ ὑπάρχει συνήθεια ὅπως μέρος τι τῆς ἐκδόσεως τυπῶται ἐπὶ ὠραιότερου χαρτοῦ, ἀλλὰ ποτε δὲν ἀναμιγνύουσι δύο εἰδῶν χαρτῆν ἐν τῇ ἰδίᾳ τεύχει. Τὸν νεωτερισμὸν τοῦτον εἰς ἡμεῖς ἀρτίως τι ἐκδοθέν περιοδικὸν ἐν Ἀθήναις. — κ. Ν. Π. εἰς Καλλιπόλιν. Ἡ ἐκτύπωσις τῶν εἰκόνων εἶναι παρὰ πολὺ δύναντος, ἐν Ἑλλάδι ἐξ ὅσων ἐπέσθημεν πρὸς τὸ κερδὸν τοῦλάχιστον δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ τι. κ. Κ. Ο. εἰς \*. Ἡ μεταφρασις σας φαίνεται ἡμῖν ἐπιτυχῆς, ὀνοουμένη ὅμως ἐπὶ τοῦ παρόντος κατὰ πόσον εἶνε ἀκριβῆς. Ἴσως δημοσιεύσομεν αὐτὴν βραδύτερον, ὅτε καὶ δὲ σὰς εἰδοποιήσωμεν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. Ὁ ἀληθὴς ἐφευρέτης τοῦ γραμματοσήμου. — Πενία παρὰ τοῖς βασιλεῦσιν. — Ἡ τίγρις. — Ὁ Δαίμων. Διήγημα ὑπὸ Ι. Ι. Κρασοῦβου (συνέχεια). — Ἡνακοθήκη, ἥτοι ἐρμηνεῖα τῶν εἰκόνων. — Ποικίλα (Μεταξὺ τῶν Ἑσκιμῶν. — Πρὸς ἀνάμνησιν. — Ἀνταγωνισμός. — Τὸ πολυτιμώτατον μέταλλον. — Ὁ Χριστόφορος Κολόμβος ὡς — colporteur). — Ἐπιστήμη καὶ Καλλιτεχνία. (Πολυτιμώτατον κεμῆλιον ἐκ τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς φιλολογίας. — Στεφάνωσις ποιητοῦ. — Νέα ἀνακάλυψις ὑπὸ Δρ. Κ. Krüss. — Φλεγόμενη λίμνη. — Δεύκωμα αὐτογράφων.) Βιβλιοθήκη. — Ἐκ τοῦ οἰκεانوῦ βίου τῶν Κινέζων. — Μικρὰ Ἀλληλογραφία.

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ. James Chalmers. Ὁ ἀληθὴς ἐφευρέτης τοῦ γραμματοσήμου (ἐν σελ. 49). — Ἄραβες πικίζοντες. Εἰκὼν ὑπὸ L. Carl Müller (ἐν σελ. 53). — Τὸ ἀμερικανικὸν καταδρομικὸν πλοῖον „Βεζούβιος“ (ἐν σελ. 57). — Ἡ αἰγυπτία αἰδοῦς Ζενάβ. Εἰκὼν ὑπὸ Ἀλφρέδου Schüler (ἐν σελ. 64).

Ἐκδότης Π. Α. ΖΥΓΟΥΡΗΣ.

Τύποις Bär & Hermann, ἐν Λειψία. — Χάρτις ἐκ τῆς Neue Papiermanufaktur ἐν Στρασβούργῳ. — Μελάνη Frey & Sening, ἐν Λειψία.